

تحلیل میزان رویدادمداری مناطق ۱۵ گانه کلان شهر اصفهان

با تاکید بر زیرساخت های رویداد

همایون نورائی^۱، نیکو ستاری^۲

^۱ استادیار گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران.

^۲ کارشناس شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۹۶/۷/۴، تاریخ پذیرش نهایی: ۹۶/۱۰/۲۷)

چکیده

کلان شهر اصفهان، به عنوان شهری که دارای تاریخ و فرهنگ غنی است، پتانسیل میزبانی از رویدادها در مقیاس های مختلف محلی تا بین المللی را دارد. این شهر می تواند از فرصت برگزاری رویدادها برای جذب گردشگر، تحریک بازآفرینی بافت های فرسوده و توسعه ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود استفاده کند. با این حال، پیش نیاز برگزاری رویدادها و در نتیجه بهره گیری از منافع آنها، فراهم کردن زیرساخت ها و امکانات مناسب است. هدف از این مقاله، تحلیل میزان رویدادمداری مناطق ۱۵ گانه کلان شهر اصفهان با تاکید بر زیرساخت های رویداد می باشد. در این راستا، از روش پژوهش مختلط (ترکیب کمی و کیفی) بهره گرفته شده است و اطلاعات مورد نیاز از طریق روش اسنادی و میدانی (از نوع مشاهده و پرسشنامه) تهیه شده اند. ضمن اینکه جهت تحلیل داده ها و رتبه بندی مناطق، از روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) با استفاده از نرم افزار Expert Choice استفاده شده است و پس از استخراج نقشه ی رتبه بندی از نرم افزار GIS، نتایج نهایی مورد تحلیل قرار گرفته اند. نتایج پژوهش، حاکی از عدم تعادل و وجود شکاف میان مناطق کلان شهر اصفهان به لحاظ برخورداری از زیرساخت های رویداد است به گونه ای که عمده ی زیرساخت ها در مناطق مرکزی و جنوبی تجمع یافته اند، امری که می تواند مانعی برای تبدیل شدن کلان شهر اصفهان به شهری رویدادمدار به صورت یکپارچه باشد.

واژه های کلیدی

رویداد، شهر رویدادمدار، فضای رویداد، زیرساخت های رویداد، کلان شهر اصفهان.

مقدمه

برگزاری رویداد کمتر مورد توجه بوده است (Van Aalst & Van Melik, 2012, 196).

از جمله شهرهایی در ایران که علیرغم برخورداری از پتانسیل رویدادمداری، کمتر مورد توجه پژوهشی به لحاظ امکانات و زیرساخت‌های رویدادمداری قرار گرفته است، کلان‌شهر اصفهان می‌باشد؛ این شهر با داشتن قدمت تاریخی و آثار فرهنگی و مذهبی گران‌بها، از مهم‌ترین شهرهای گردشگری ایران و سرمایه‌ای ارزشمند و منحصر به فرد در سطح ملی و جهانی محسوب می‌شود. به طوری که در سال ۲۰۰۶ به عنوان پایتخت فرهنگی جهان اسلام و در سال ۱۳۸۸ به عنوان پایتخت فرهنگ و تمدن ایران اسلامی معرفی گردید (زبردست و نورائی، ۱۳۹۵، ۳۲). در سال ۲۰۱۶ نیز کلان‌شهر اصفهان به عنوان اولین شهر ایران، با عنوان شهر خلاق صنایع دستی به عضویت شبکه‌ی جهانی شهرهای خلاق درآمد که یکی از معیارهای عنوان شده برای شهر خلاق صنایع دستی توسط سازمان یونسکو، تلاش برای گسترش صنایع دستی و هنر بومی از طریق برگزاری جشنواره‌ها، نمایشگاه‌ها و جزآن است (UNESCO, 2017). از همین رو اخیراً شهرداری اصفهان در برگزاری هفته نکوداشت اصفهان و جشنواره فیلم کودک و نوجوان و رویدادهایی از این دست، نقش پررنگ‌تری داشته است. بر این اساس و با توجه به اینکه یکی از پیش‌نیازهای اساسی برگزاری رویدادها خصوصاً رویدادهای بزرگ‌مقیاس، برخورداری از زیرساخت‌های رویداد است (Ling, 2005, 19)، در این مقاله، به بررسی سطح برخورداری و نحوه توزیع زیرساخت‌های رویداد، به عنوان پیش‌نیاز توسعه رویدادها و در نهایت رویدادمدار کردن شهر اصفهان پرداخته می‌شود. در این راستا، ابتدا ادبیات نظری و تجربی پژوهش جهت دستیابی به سنج‌های رویدادمداری شهرها مرور می‌شود و سپس از طریق بکارگیری سنج‌های مذکور در مناطق ۱۵ گانه کلان‌شهر اصفهان، نقاط قوت و ضعف هر یک از مناطق شهری به همراه پیشنهادها از تقابلی هر یک، به تفکیک ارائه می‌گردد.

از دهه پایانی قرن بیستم، روند برگزاری رویدادها در نقاط مختلف جهان شتابی چشمگیر یافته است (رنجبریان و زاهدی، ۱۳۸۴، ۲۸). دلایل این رشد سریع را می‌توان در عواملی چون تغییر در رویکردهای مدیریت شهری، تغییر شکل کالاهای اقتصادی و مطرح شدن فرهنگ به عنوان ابزاری برای تولید اشتغال و سرمایه و تأثیر غیرقابل انکار جهانی شدن در افزایش رقابت میان شهرها بر سر جذب سرمایه جست‌وجو کرد (Quinn, 2005, 927). به عبارت دیگر امروزه این رقابت اقتصادی میان شهرها، بیش از پیش جنبه‌ی فرهنگی پیدا کرده و فرهنگ به عنوان موتور توسعه‌ی اقتصادی و عاملی جهت ارائه تصویری نمادین از شهر در سازوکار جهانی اقتصاد مطرح گردیده است (شبان‌ی و ایزدی، ۱۳۹۳، ۶۶). تحت تأثیر این رقابت بین‌المللی، شهرها می‌کوشند تا با ایجاد امکانات فرهنگی و تفریحی یا با ساماندهی و برگزاری رویدادهای خاص و جشنواره‌های سالانه، اعتبار و جایگاه خود را ارتقا داده (Van Aalst & Van Melik, 2012, 196) و از این راه به جذب سرمایه و توسعه گردشگری بپردازند. چرا که رویدادها علاوه بر آن‌که به معرفی شهر در سطح ملی و بین‌المللی کمک می‌کنند، در سطح محلی نیز موجب افزایش سرزندگی، رضایت و مشارکت در میان شهروندان می‌شوند. از این رو برخی شهرها، رویدادآفرینی را به عنوان راهبرد اصلی توسعه اقتصادی خود برگزیده و خود را به عنوان شهرهایی رویدادمدار معرفی کرده‌اند. علیرغم اهمیت فوق‌الاشاره به رویدادمداری شهرها در سطح جهانی، این موضوع در ایران کمتر مورد توجه قرار گرفته است و این در حالی است که بسیاری از شهرهای کشور، به واسطه ظرفیت‌های تاریخی و فرهنگ غنی خود، توانایی برگزاری رویدادها و عرضه قابلیت‌های خود در مقیاس محلی تا بین‌المللی را دارند. ضمن اینکه مطالعات صورت پذیرفته در سطوح جهانی و ملی غالباً به تأثیر رویدادها بر جنبه اجتماعی، کالبدی و اقتصادی مکان‌ها پرداخته و تأثیر مکان بر رویدادها و جنبه‌های کالبدی

۱- مروری بر ادبیات نظری و تجربی پژوهش

۱-۱- رویداد

رویدادهایی نظیر المپیک، نمایشگاه‌های بین‌المللی و جام‌های جهانی، با یکدیگر رقابت می‌کنند. همچنین شهرهای کوچک‌تر، از رویدادهای فرهنگی و هنری به منظور جذب گردشگر بهره می‌گیرند. با این حال، برگزاری رویدادها فعالیتی جدید نیست، بلکه مطالعات تاریخی نشان می‌دهد که گرامیداشت موقعیت‌های خاص و سفر برای شرکت در یک فستیوال، از گذشته‌های دور رواج داشته است و با جنبه‌های مختلف فرهنگی، اجتماعی، مذهبی و اقتصاد جوامع عجین شده است (Page and Connell, 2012, 11). سازمان گردشگری کانادا، معیارهای زیر را برای تشخیص و تمایز رویدادها از دیگر اشکال جاذبه‌های گردشگری عنوان کرده

رویدادها، پدیده‌های فضایی، موقتی و هدف‌دار هستند و از آنجا که حاصل تعامل میان مردم، فضا و مدیریت رویدادها هستند، منحصر به فرد بوده و هر کدام تجربه‌ای جدید را ارائه می‌دهند (Getz, 2008, 404). علاوه بر این، رویدادها یکی از اشکال جاذبه‌های گردشگری به شمار می‌روند که در مقیاس‌های مختلف، از ابر رویدادهایی نظیر المپیک و نمایشگاه‌های جهانی گرفته تا جشنواره‌های محلی و رویدادهای کوچک، در اماکنی نظیر پارک‌ها، برگزار می‌گردند (Getz, 1989, 125). همه ساله، بسیاری از شهرهای بزرگ جهان، با هدف بهره‌مندی از مزایای میزبانی از

شهر رویدادمدار می‌توان گفت که چنین شهری از برنامه‌ریزی برای رویدادها در جهت پشتیبانی هدف‌مند و پایدار از برنامه‌های بلندمدت توسعه شهری با هدف نهایی ارتقای کیفیت زندگی برای همگان استفاده می‌کند (Richards, 2017). باید توجه داشت که شهر رویدادمدار، به هیچ وجه شهری پراز رویداد نیست؛ بلکه شهری است که رویدادها را برای اهداف مختلفی تقویت و مدیریت می‌کند، برای این کار، رویکرد و جهت‌گیری مشخص دارد و البته در اقدامات خود، ارزیابی و پاسخگویی را مد نظر قرار می‌دهد (Getz, 2017, 576). در نتیجه، برای چنین شهری، هدف صرفاً برگزاری رویداد نیست (Richards and Palmer, 2010, 4)، بلکه منظور اصلی، استفاده هدفمند از رویدادها است. هر شهر به منظور تقویت رویدادمداری، به برنامه یا سبدهای رویدادها نیاز دارد که در برگیرنده‌ی مجموعه‌ای از رویدادهای متنوع، برای گروه‌های هدف مختلف باشد و در مکان‌ها و اوقات مختلف سال، به منظور تحقق مجموعه مشخصی از اهداف پیش‌بینی گردد (Getz, 2017, 576). یک سبدهای رویداد، زمانی ارزش‌آفرینی می‌یابد که رویدادهای پیش‌بینی شده در آن به لحاظ موضوعی و عملیاتی مکمل یکدیگر باشند (Ziakas & Costa, 2011, 152). پیش‌بینی مجموعه‌ای از رویدادها در قالب یک سبدهای رویداد، مزایایی نسبت به برگزاری رویدادهای جداگانه و تک رویدادها دارد. اول آنکه یک تک رویداد (بدون توجه به مقیاس آن) موقتی است، بنابراین تأثیری گذرا در زمینه تحقق اهدافی دارد که بر مبنای آنها شکل گرفته است. با این حال، اگر مکانی در طول سال میزبان چندین رویداد باشد و راهی برای هم‌افزایی میان آنها بیابد، به طوری که هر یک از رویدادهای موجود در سبدهای رویدادها، دیگر را تکمیل یا تقویت کنند، آنگاه تأثیر رویدادها پایدار می‌ماند. به علاوه، هر رویداد با توجه به موضوع، ممکن است مورد توجه بخشی از مخاطبان قرار گیرد و پاسخگوی بخشی از مسائل موجود در شهر باشد. بنابراین مجموعه‌ای از رویدادها در کنار هم می‌تواند طیف وسیع‌تری از مخاطبان را تحت پوشش قرار دهند، گروه‌های مختلف جامعه را گرد هم آورند و پاسخگویی بیشتری نیز داشته باشند. به طور کلی اگر سبدهای رویدادها در سیاست‌های توسعه مناطق و شهرها مدنظر قرار گیرد، می‌تواند منافع اجتماعی و اقتصادی متعددی را به همراه داشته باشد (Ziakas & Costa, 2011, 151).

همانطور که در بخش قبل عنوان شد، رویدادها بر حسب مقیاس و موضوع به انواع مختلفی تقسیم می‌گردند. هر نوع از این رویدادها، بسته به موضوع و ماهیت ظرفیت اثرگذاری در سطوح و زمینه‌های مختلف را دارند (Colombo, 2017, 564). بنابراین، در یک سبدهای رویداد باید انواع رویدادها مدنظر قرار گیرد تا منافع حداکثری را در بر داشته باشند (Ziakas & Costa, 2011, 152). بارسلونا، نمونه خوبی از یک شهر رویدادمدار با کاربرد مناسب سبدهای رویدادها در برنامه‌ریزی است. این شهر به طور آگاهانه از فرصت برگزاری رویدادها برای کسب منافع مختلف و توسعه و ارتقای فرهنگ جامعه‌ی خود استفاده کرده است. تاکنون چندین برنامه با تمرکز بر توسعه رویدادها و بهره‌برداری

است (Getz, 1989, 125):

- حضور در رویدادها برای عموم آزاد است؛
 - هدف اصلی آنها، بزرگداشت یا نمایش مفاهیمی خاص است؛
 - یک بار در سال یا با دفعات کمتر برگزار می‌شوند؛
 - دارای زمان شروع و پایان مشخص هستند؛
 - ساختمان‌های دائمی متعلق به یک رویداد خاص نیستند؛
 - برنامه رویداد، متشکل از یک یا چند فعالیت متفاوت است؛
 - تمام فعالیت‌ها، در یک اجتماع و حوزه جغرافیایی مشخص صورت می‌گیرند.
- علاوه بر این، دسته‌بندی‌های متفاوتی از رویدادها ارائه شده است. برای مثال گنز و پیچ (۲۰۱۶)، رویدادها را با توجه به مقیاس و اهمیت به چهار گروه زیر تقسیم‌بندی می‌کنند (Getz and Page, 2016, 596):
- محلی: دارای تقاضای اندک، اهمیت پایین اقتصادی-اجتماعی و برطرف‌کننده نیازهای جوامع محلی؛
 - منطقه‌ای: دارای تقاضای متوسط و اهمیت متوسط به لحاظ توسعه گردشگری؛
 - رویدادهای پرچم‌دار ادواری^۱: برگزاری به صورت دوره‌ای، دارای تقاضای بالا، اهمیت زیاد به لحاظ اجتماعی-اقتصادی و توسعه گردشگری؛
 - ابررویدادها^۲: به صورت یک زمانه^۳، دارای تقاضا و اهمیت بسیار زیاد به لحاظ اجتماعی-اقتصادی و توسعه گردشگری.
- تفاوت میان رویدادهای پرچم‌دار و ابررویدادها را می‌توان در ارتباط آنها با مکان جستجو کرد؛ به گونه‌ای که ابررویدادهایی نظیر المپیک و نمایشگاه‌های جهانی، تنها یک بار در یک مکان برگزار شده بنابراین دارای تاثیراتی سریع و آنی در زمینه ارتقای تصویر مقصد و توسعه گردشگری هستند؛ در حالی که رویدادهای پرچم‌دار، به صورت مکرر در یک مکان برگزار می‌گردند. بنابراین ارتباطی جدا ناشدنی میان رویداد و مکان شکل گرفته و رویداد، تاثیراتی مستمر برای مقصد و جامعه میزبان به همراه می‌آورد (Getz and Page, 2016, 599).
- در تقسیم‌بندی دیگری، گنز (۲۰۰۸)، رویدادها را بر حسب موضوع در هشت گروه به شرح زیر دسته‌بندی می‌کند (Getz, 2008, 404):
- مراسم فرهنگی: جشنواره‌ها، کارناوال‌ها، بزرگداشت‌ها و مراسم مذهبی؛
 - سیاسی و رسمی: گردهمایی سران، مراسم سلطنتی، محافل سیاسی و ملاقات‌ها؛
 - هنر و سرگرمی: کنسرت‌ها و مراسم اهدای جوایز؛
 - تحصیلی و علمی: اجلاس‌ها و سمینارها؛
 - مسابقات ورزشی؛
 - تفریحی: فعالیت‌های ورزشی یا بازی‌های با هدف تفریح؛
 - رویدادهای خصوصی: مراسم ازدواج، جشن‌ها و محافل.

۱-۲- شهر رویدادمدار

اصطلاح "شهر رویدادمدار" برای اولین بار توسط ریچاردز و پالم (۲۰۱۰) در کتابی به همین نام مطرح شد. در توضیح مفهوم

فراهم می‌کنند. هرچه که تعداد و وسعت رویدادها بیشتر می‌شود، شهر به سازوکار کارآمدتر و همچنین زیرساخت‌های بیشتری برای انطباق با شرایط نیاز دارد (Richards and Palmer, 2010, 73).

به طور کلی، زیرساخت‌های رویداد به دو دسته‌ی «زیرساخت‌های عام» و «زیرساخت‌های خاص» تقسیم‌بندی می‌شوند. زیرساخت‌های عام شامل زیرساخت‌های اقامتی، حمل‌ونقل و دسترسی و همه مواردی هستند که امنیت، فعالیت‌های جایگزین برای عموم در طی برگزاری رویداد و همراهی با اهداف و روند کلی حرکت و توسعه شهر را تضمین می‌کنند. در مقابل، زیرساخت‌های خاص، شامل ساختمان‌ها و فضاهای متناسب با هر رویداد هستند. برای مثال، در ابررویدادهای ورزشی مانند المپیک، عموماً به اماکن ورزشی به صورت پراکنده در سطح شهر نیاز است و ارتباط بین این فضاها اهمیت زیادی دارد؛ یا برای رویدادهایی مانند نمایشگاه‌ها و اکسپوها، به فضایی مخصوص مانند شهرک نمایشگاهی نیاز است (Busa, 2011, 7).

فضاهای رویداد را می‌توان بر مبنای معیارهای مختلفی دسته‌بندی کرد. برای مثال این فضاها بر حسب معیارهایی نظیر فیزیکی بودن، ساختار، مکان، مدت اشغال، دسترسی و فصلی بودن، به گونه‌های مختلفی تقسیم می‌شوند که در جدول ۱ قابل مشاهده است.

در توضیح جدول ۱ شایان ذکر است که فضاهای قابل اندازه‌گیری، به فضاهایی اطلاق می‌شوند که به صورت فیزیکی، ملموس هستند. فضاهایی نظیر ساختمان‌ها، میدان‌ها، خیابان‌ها و فضاهای سبز در این دسته قرار می‌گیرند. فضاهای غیرقابل اندازه‌گیری آن دسته از اجزای فضای جغرافیایی هستند

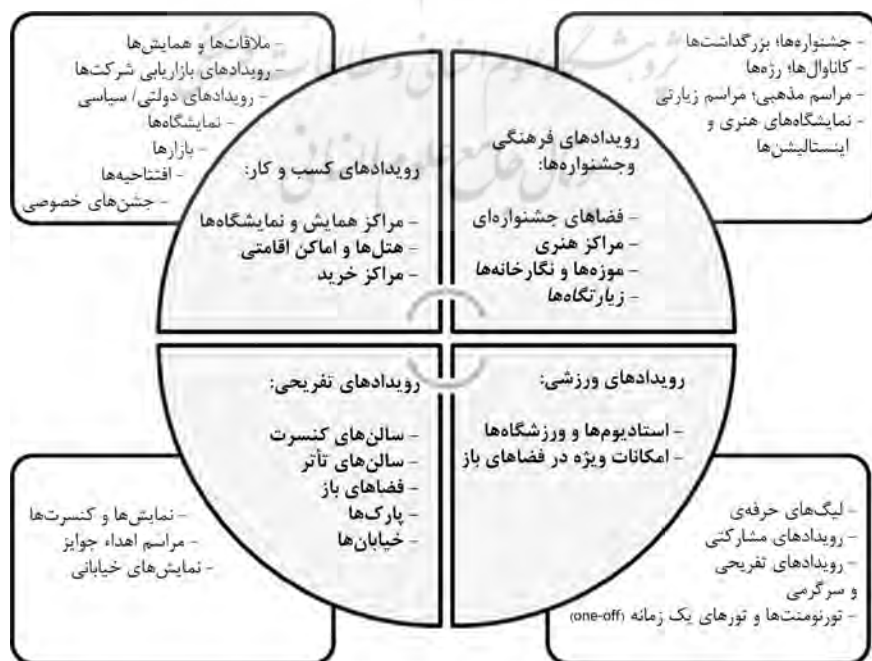
مفید از آنها در زمینه توسعه اقتصادی و بازاریابی شهری در شهر بارسلونا تدوین شده است؛ رویدادهای مختلف برگزار شده در این شهر نظیر نمایشگاه‌های جهانی (۱۸۸۸ و ۱۹۲۹)، بازی‌های المپیک (۱۹۹۲)، مجمع جهانی فرهنگ‌ها^۵ (۲۰۰۴) و تعداد زیادی از رویدادهای دیگر با مقیاس و موضوعات مختلف، منافع متعددی از قبیل بازاریابی بافت‌های فرسوده، توسعه زیرساخت‌های شهری، رشد اقتصادی، توسعه گردشگری و بهبود سطح زندگی شهروندان، برای این شهر به ارمغان آورده‌اند (Colombo, 2017, 566-568).

۳-۱- زیرساخت‌های رویداد

شهرها به طور طبیعی مکان وقوع رویدادها هستند، چراکه تعداد زیادی از مردم را گرد هم می‌آورند و حمل‌ونقل در دسترس، محل اقامت، دسترسی به سیستم‌های ارتباطی و رسانه‌ها را جدول ۱- گونه‌شناسی فضاهای رویداد.

معیار گونه‌شناسی	گونه‌های فضای رویداد
فیزیکی بودن (ملموس بودن)	قابل اندازه‌گیری، غیرقابل اندازه‌گیری
ساختار	باز، بسته
مکان	غیرشهری، شهری
مدت اشغال فضا برای برگزاری رویدادها	دائمی، موقتی
دسترسی	عمومی، خصوصی، مختلط
فصلی بودن	تابستانی، زمستانی

مأخذ: (Cudny, 2016, 98)

تصویر ۱- گونه‌شناسی رویدادهای برنامه‌ریزی شده و اماکن مرتبط با آنها.

مأخذ: (Getz and Page, 2016, 594)

محدودیت‌هایی برای ورود هستند و ورود به آنها نیازمند اجازه صاحب مکان و یا خرید بلیت است و نسبت به فضاهای عمومی، نظارت امنیتی شدیدتری روی آنها وجود دارد. نمونه‌ی فضاهای خصوصی، مراکز جشنواره‌ای مانند سینماها، آمفی‌تئاترها و سالن‌های نمایش هستند. تأکید بر این نکته لازم است که فضاهایی که دارای مالکیت خصوصی هستند اما مورد استفاده عموم قرار می‌گیرند نیز جزء فضاهای عمومی محسوب می‌شوند چراکه عمومی یا خصوصی بودن فضا، بستگی به نوع استفاده و نه صرفاً نوع مالکیت آن فضا دارد. در حال حاضر، اداره‌ی بسیاری از فضاهای عمومی در شهرها توسط بخش خصوصی انجام می‌گیرد. در این حالت، برخی گونه‌های استفاده از فضاهای شهری غیرممکن می‌شود؛ در قسمتی از شبانه‌روز، فضا غیرقابل

که به‌طور مستقیم از رویدادها تأثیر می‌پذیرند؛ اما قابل لمس و اندازه‌گیری نیستند. این فضاها شامل زیرفضاهای اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی هستند (Cudny, 2016, 98).

در رابطه با قابل دسترس بودن، فضاهای رویداد به سه دسته‌ی عمومی، خصوصی و مختلط تقسیم می‌شوند. فضاهای عمومی، فضاهایی غیرخصوصی هستند که توسط همگان قابل دسترس‌اند و محل برقراری ارتباطات اجتماعی میان گروه‌های مختلف هستند، مانند میدان‌های شهری، خیابان‌ها، ساختمان ادارات، موزه‌ها و پارک‌ها. در مقابل، دسترسی به فضای خصوصی مانند خانه یا ملک شخصی، برای همگان آزادانه نیست. این‌گونه فضاها، به وسیله مرزهای مشخص، از فضاهای عمومی جدا می‌شوند. فضاهای خصوصی، معمولاً دارای

جدول ۲- مولفه‌ها و سنجه‌های ارزیابی زیرساخت‌های رویداد.

مؤلفه	سنجه	مطالعه شده در
تسهیلات اقامت و پذیرایی	تعداد هتل‌ها و مهمان‌پذیرها کیفیت و هزینه اقامت در هتل‌ها و مراکز اقامتی	زنگی آبادی و همکاران، ۱۳۹۱؛ ملک نیا، ۱۳۹۲ BOP Consulting, 2011; Busa, 2011; Cudny, 2016; Getz and Page, 2016; Gold & Gold, 2011; Graham Devlin Associates 2001; Müller, 2015; OECD, 2017; Scandizzo et al., 2016; Strauf & Scherer, 2010;
	تعداد رستوران‌ها	
زیرساخت‌های حمل‌ونقل و دسترسی	تعداد پایانه‌های مسافری	ملک نیا، ۱۳۹۲ Absalyamov, 2015; BOP Consulting, 2011; Deng, Poon, & Chan, 2016; Getz and Page, 2016; Richards and Palmer 2010; Graham Devlin Associates, 2001; Gold & Gold, 2011; Müller, 2015; OECD, 2017; Scandizzo, et al., 2016; Shakibaei & Tezcan, 2014; Strauf & Scherer, 2010
	فرودگاه‌ها	
	خطوط راه‌آهن	
	تعداد مراکز دوچرخه	
	نحوه‌ی دسترسی فضای رویداد به وسیله خودرو (سطح معابر)	
	میزان تنوع گونه‌های حمل‌ونقل عمومی	
	ساعات خدمات رسانی حمل و نقل عمومی در طی برگزاری رویداد	
وضعیت حمل‌ونقل عمومی به لحاظ ایستگاه‌ها (مترو و اتوبوس)		
تعداد پارکینگ‌های عمومی		
فضاهای رویداد	تعداد فضاهای ورزشی سرپوشیده و روباز	Absalyamov, 2015; Cudny, 2016; Deng, Poon, & Chan, 2016; Getz and Page, 2016; Gold & Gold, 2011; OECD, 2017; Rius-Ulledemolins et al., 2015; Shakibaei & Tezcan, 2014; Scandizzo, Nardone et al., 2016; Strauf & Scherer, 2010; Vancouver City Council, 2008;
	تعداد موزه‌ها	
	تعداد سالن‌های سینما	
	تعداد مجتمع‌های تجاری بزرگ	
	تعداد مراکز تفریحی	
	سرانه پارک و فضای سبز	
	تعداد مراکز مذهبی (مساجد و امامزاده‌ها)	
	تعداد فضاهای عمومی شهری (میدان‌ها، پیاده‌راه‌ها و مسیرهای گردشگری و...)	
	تعداد مراکز فرهنگی (فرهنگسراها، نگارخانه‌ها، سالن‌های اجتماعات)	
	تعداد کتابخانه‌ها	
	تعداد آثار تاریخی	
	تعداد مدارس	
تعداد مراکز آموزش عالی		

به عنوان مورد پژوهی انتخاب گردیده است؛ در مرحله دوم نیز برای تبیین موضوع مورد بررسی (تحلیل میزان رویدادمداری مناطق شهر اصفهان با تاکید بر زیرساخت‌های رویداد)، روش تحقیق غیرتجربی^{۱۱} -از پارادایم روش‌شناسی پژوهش کمی- بهره‌گرفته شده است تا بدین صورت بتوان میزان رویدادمداری مناطق ۱۵گانه کلان‌شهر اصفهان را در زمینه زیرساخت‌های مربوطه توصیف و تحلیل نمود.

اطلاعات موردنیاز به منظور بررسی سنجه‌ها و رتبه‌بندی مناطق کلان‌شهر اصفهان، به روش اسنادی و میدانی (از نوع مشاهده، پرسشنامه) جمع‌آوری شده است؛ بدین منظور، آمارنامه‌ها و اطلس کلان‌شهر اصفهان به عنوان منبع اطلاعاتی مبنای این پژوهش در نظر گرفته شده و برای تکمیل و به‌روزرسانی اطلاعات موردنیاز، به سازمان‌ها و نهادهای دولتی (شامل راه و شهرسازی، استانداری، میراث فرهنگی و گردشگری، سازمان نوسازی و تجهیز مدارس) و عمومی (شهرداری) مراجعه شد.

شایان ذکر است که از میان سنجه‌های عنوان شده در جدول ۲، تعداد ۲۳ سنجه انتخاب^{۱۲} و در تصویر ۲، به عنوان چارچوب نظری و تجربی پژوهش، نشان داده شده است. پس از جمع‌آوری داده‌های موردنیاز، رتبه‌بندی مناطق به روش فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) و با بهره‌گیری از نرم‌افزار "Expert Choice" صورت پذیرفته است. بدین صورت که از طریق روش نمونه‌گیری کیفی از نوع موارد خاص^{۱۳} (رنجبر و همکاران، ۱۳۹۱؛ Teddlie & Yu, 2007)، تعداد ۳۰ پرسشنامه در اختیار متخصصین قرار گرفت و از آنها خواسته شد تا ضرایب اهمیت سنجه‌ها نسبت به یکدیگر را صرفاً بر مبنای موضوع مورد نظر و فارغ از منطقه قرارگیری و موضع آنها، به صورت دودویی امتیازدهی کنند. در پایان نیز بر اساس طیف پنج‌گانه‌ی لیکرت، مناطق به پنج دسته‌ی بسیار برخوردار، برخوردار، نیمه برخوردار، محروم و بسیار محروم تقسیم شده و این دسته‌بندی، با استفاده سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) در قالب نقشه‌ای یکپارچه ارائه گردید.

استفاده است و برخی افراد نظیر فقرا، بی‌خانمان‌ها و هنرمندان خیابانی از حضور در این فضاها منع شده‌اند. کادنی (۲۰۱۶)، این‌گونه فضاها را عمومی خصوصی شده را، فضاها را مختلط^۶ می‌نامد. بهترین نمونه‌ی این فضاها، مجتمع‌های تجاری هستند (Cudny, 2016, 101-104).

تصویر ۲، چهار گروه عمده‌ی رویدادها و اصلی‌ترین فضاها را مورد استفاده برای آنها را از نظر گتر و پیچ (۲۰۱۶) نمایش می‌دهد. با توجه به مطالب فوق‌الذکر، می‌توان گفت شهری رویدادمدار است که بتواند بسترو قابلیت‌های لازم جهت برگزاری رویدادهای گوناگون (اعم از محلی تا بین‌المللی و موضوعات مختلف فرهنگی، ورزشی و ...) را ایجاد نماید؛ در این بین، زیرساخت‌های رویداد به عنوان یکی از مهم‌ترین جنبه‌های این بستر، از اهمیت فراوانی برخوردار است. این زیرساخت‌ها، اگرچه بسته به نوع رویداد می‌تواند متفاوت باشد، اما زیرساخت‌هایی نیز وجود دارند که جنبه عام داشته و عملاً برای هر رویدادی لازم و ضروری‌اند. مولفه‌ها و سنجه‌های مرتبط با این زیرساخت‌های عام که در این مقاله به عنوان مبنای ارزیابی میزان برخورداری مناطق کلان‌شهر اصفهان از زیرساخت‌های رویداد قرار گرفته‌اند، قابل طبقه‌بندی در سه مولفه‌ی عمده‌ی «تسهیلات اقامت و پذیرایی»، «حمل و نقل و دسترسی» و «فضاهای رویداد» طبق جدول ۲ می‌باشند.

۲- روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، در دسته‌ی تحقیقات کاربردی جای می‌گیرد. ضمن اینکه بر اساس دسته‌بندی جانسون و کریستنسن^۷، پارادایم روش‌شناسی^۸ در این مقاله، از نوع پژوهش مختلط^۹ است. بدین صورت که در مرحله نخست، برای تمرکز بر موضوع مورد نظر و جلوگیری از کلی‌گویی، روش تحقیق مورد پژوهی^{۱۰} -از پارادایم روش‌شناسی پژوهش کیفی- مورد استفاده قرار گرفته و از بین شهرهای حاضر، کلان‌شهر اصفهان

زیرساخت‌های رویداد (سنجه‌های منتخب)		
فضاهای رویداد	زیرساخت‌های حمل و نقل	تسهیلات اقامت و پذیرایی
<ul style="list-style-type: none"> - تعداد فضاهای فرهنگی (فرهنگسراها، نگارخانه‌ها و سالن‌های اجتماعات و کنفرانس) - تعداد کتابخانه‌ها - تعداد اماکن تاریخی - تعداد اماکن ورزشی روباز - تعداد اماکن ورزشی سرپوشیده - تعداد سینماها - تعداد موزه‌ها - تعداد مراکز آموزش عالی و حوزه‌های علمی - تعداد مدارس - تعداد مجتمع‌های تجاری - تعداد مراکز تفریحی - سرانه پارک‌ها - تعداد اماکن مذهبی - تعداد فضاهای عمومی (میدان‌ها، مسیرهای گردشگری و ...) 	<ul style="list-style-type: none"> - تعداد پایانه‌های مسافری - مساحت معابر - تعداد ایستگاه دوچرخه - تعداد ایستگاه اتوبوس - تعداد ایستگاه مترو - تعداد پارکینگ عمومی 	<ul style="list-style-type: none"> - تعداد هتل‌ها - تعداد مهمانپذیرها - تعداد رستوران‌ها

تصویر ۲- چارچوب نظری و تجربی پژوهش (سنجه‌های منتخب).

جدول ۳- وضعیت مناطق ۱۵گانه کلان شهر اصفهان به لحاظ سنجه های منتخب.

میانگین	نمره استاندارد شده منطقه															اهمیت سنج	سنجه	اهمیت مولفه	مولفه ها
	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱				
۰.۱۷	۰.۰۴	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۴	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۱۶	۰.۲۴	۰.۰۴	۱.۰۰	۰.۹۲	۰.۰۰	۰.۳۴	تعداد هتل	۰.۱۴۹	تسهيلات و اقامت و پذیرایی	
۰.۱۱	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۱۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۵	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۵	۰.۰۰	۰.۱۴	۱.۰۰	۰.۰۵	۰.۳۵	تعداد مهمان پذیر	۰.۱۴۹	تسهيلات و اقامت و پذیرایی	
۰.۴۰	۰.۲۹	۰.۰۰	۰.۴۶	۰.۲۰	۰.۲۹	۰.۱۱	۰.۷۴	۰.۰۰	۰.۶۶	۱.۰۰	۰.۳۴	۰.۶۹	۰.۴۹	۰.۰۰	۰.۳۱	تعداد پایانه برون شهری	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۲	۰.۰۰	۱.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۱.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۱.۰۰	۰.۰۰	۱.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۱۶	تعداد ایستگاه دوجرخه	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۹	۰.۲۵	۰.۳۸	۰.۱۳	۰.۰۰	۰.۲۸	۰.۲۵	۰.۶۳	۰.۰۰	۰.۳۸	۰.۳۸	۱.۰۰	۰.۷۵	۰.۶۳	۰.۰۰	۰.۱۳	مساحت معابر	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۸	۰.۱۳	۰.۶۷	۰.۰۰	۰.۲۱	۰.۳۷	۰.۳۰	۰.۲۶	۰.۶۹	۰.۹۵	۰.۴۳	۰.۶۶	۰.۲۱	۰.۲۷	۰.۰۷	۰.۱۸	تعداد ایستگاه اتوبوس	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۵	۰.۱۸	۰.۰۰	۰.۳۵	۰.۰۵	۰.۴۴	۰.۰۱	۱.۰۰	۰.۴۳	۰.۵۱	۰.۵۷	۰.۴۸	۰.۴۷	۰.۴۰	۰.۴۳	۰.۱۹	تعداد پارکینگ مترو	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۴۲	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۷۵	۰.۰۰	۰.۴۲	۰.۱۵	۱.۰۰	۰.۰۰	۰.۶۷	۰.۰۰	۰.۵۸	۰.۱۹	تعداد پارکینگ عمومی	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۰	۰.۰۳	۰.۰۸	۰.۰۰	۰.۱۱	۰.۰۸	۰.۱۱	۰.۰۸	۰.۰۸	۰.۲۷	۰.۵۱	۰.۲۷	۱.۰۰	۰.۰۰	۰.۴۶	۰.۱۵	تعداد آثار تاریخی	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۴۱	۰.۵۴	۰.۰۰	۰.۳۸	۰.۲۶	۰.۲۶	۰.۲۳	۰.۳۸	۰.۳۱	۰.۶۲	۰.۳۸	۰.۳۸	۱.۰۰	۰.۱۵	۰.۸۵	۰.۰۸	تعداد کتابخانه	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۱۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۳	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۳	۰.۱۶	۰.۰۷	۱.۰۰	۰.۰۰	۰.۱۷	۰.۰۸	تعداد مراکز ورزشی و تفریحی	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۳	۰.۳۰	۰.۰۰	۰.۳۰	۰.۲۰	۰.۶۰	۰.۳۰	۰.۲۰	۰.۱۰	۰.۵۰	۰.۴۰	۰.۳۰	۱.۰۰	۰.۲۰	۰.۴۰	۰.۰۸	تعداد مراکز ورزشی و تفریحی	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۵۳	۰.۲۷	۰.۹۱	۰.۹۱	۰.۳۶	۰.۵۵	۰.۶۴	۰.۵۵	۰.۵۵	۱.۰۰	۰.۹۱	۰.۸۲	۰.۶۷	۰.۳۳	۰.۱۸	۰.۰۵	تعداد مراکز آموزشی و پژوهشی	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۴۰	۰.۳۳	۰.۲۲	۰.۴۴	۰.۰۰	۰.۷۸	۰.۴۴	۰.۲۲	۰.۳۳	۱.۰۰	۰.۸۹	۰.۲۲	۰.۶۷	۰.۱۱	۰.۳۳	۰.۰۷	تعداد سینما	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۱۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۲۰	۰.۲۰	۱.۰۰	۱.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۶	تعداد موزه	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۱۹	۰.۰۰	۰.۲۰	۰.۲۰	۰.۲۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۶۰	۰.۲۰	۰.۲۰	۱.۰۰	۰.۸۰	۰.۰۰	۰.۰۷	تعداد مراکز آموزش عالی و حوزه علمیه	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۰	۰.۲۹	۰.۲۱	۰.۲۷	۰.۰۰	۰.۰۷	۰.۱۴	۰.۸۸	۰.۳۵	۰.۱۴	۰.۶۴	۰.۷۳	۰.۶۱	۰.۴۳	۰.۳۰	۰.۰۶	تعداد مجتمع های تجاری	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۵۰	۱.۰۰	۰.۴۷	۰.۳۳	۰.۰۴	۰.۸۸	۰.۶۱	۰.۸۸	۰.۲۵	۰.۶۵	۰.۷۳	۰.۷۳	۰.۶۱	۰.۱۲	۰.۰۰	۰.۰۶	سرانه پارک ها	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۱۸	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۲۰	۰.۰۰	۰.۳۰	۰.۷۰	۰.۲۰	۱.۰۰	۰.۵۰	۰.۰۰	۰.۰۵	تعداد مراکز مذهبی	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۹	۰.۰۰	۱.۰۰	۰.۰۰	۰.۳۳	۰.۱۷	۰.۱۷	۰.۳۳	۰.۱۷	۰.۵۰	۰.۸۳	۰.۸۳	۰.۸۳	۰.۱۷	۰.۱۷	۰.۰۶	تعداد فضاهای عمومی	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۰	۰.۱۵	۰.۰۰	۰.۳۲	۰.۰۸	۰.۲۱	۰.۲۶	۰.۱۰	۰.۰۶	۰.۸۰	۰.۷۸	۱.۰۰	۰.۱۷	۰.۲۰	۰.۳۰	۰.۰۹	تعداد مراکز مذهبی	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۲۰	۰.۳۷	۰.۲۱	۰.۲۰	۰.۰۵	۰.۲۶	۰.۲۱	۰.۱۷	۰.۰۷	۰.۱۵	۰.۲۵	۰.۱۴	۱.۰۰	۰.۱۲	۰.۲۲	۰.۰۹	تعداد مراکز مذهبی	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	
۰.۱۹	۰.۰۰	۰.۱۳	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۲۵	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۳۸	۰.۶۳	۰.۱۳	۱.۰۰	۰.۵۰	۰.۰۰	۰.۰۹	تعداد مراکز مذهبی	۰.۳۲۹	زیرساخت های حمل و نقل و دسترسی	

۳- یافته‌های پژوهش

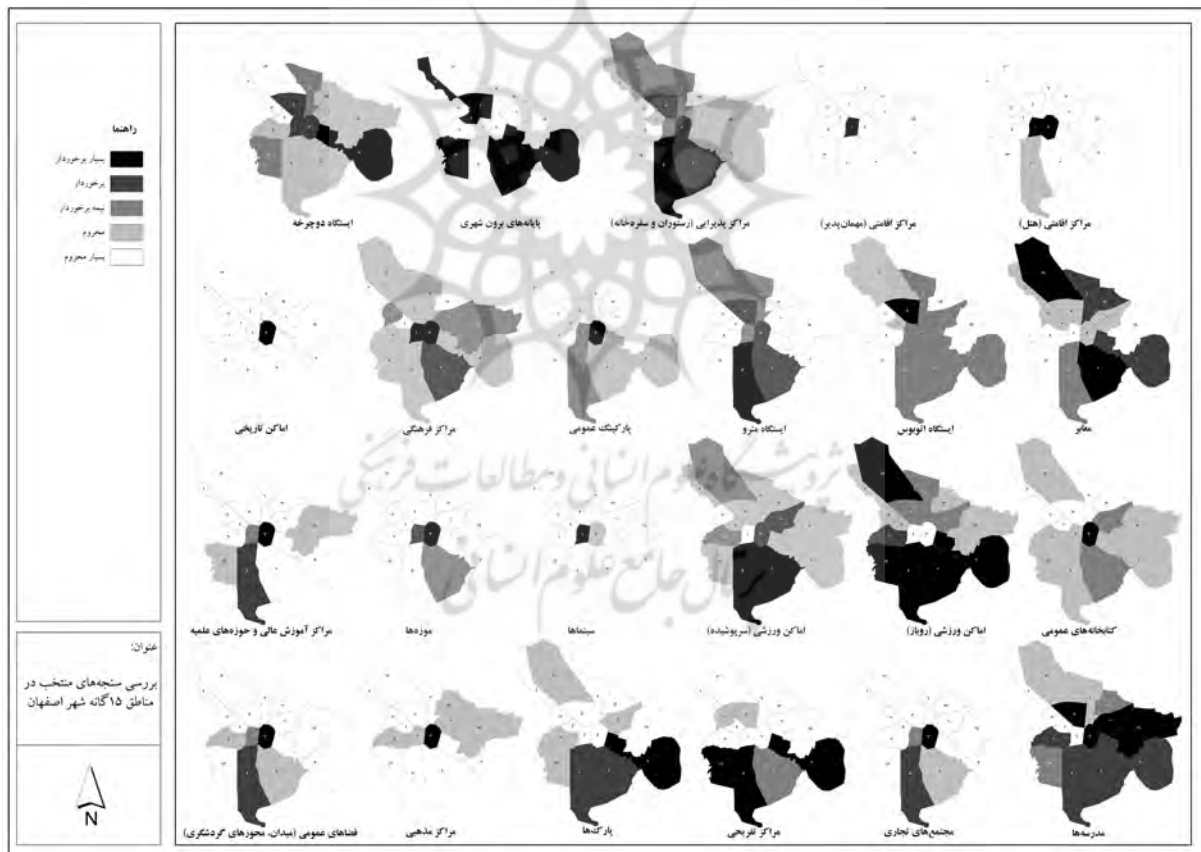
توزیع زیرساخت‌های رویداد در میان مناطق کلان‌شهر اصفهان و ارائه اولویت تخصیص این زیرساخت‌ها به مناطق با استفاده، مناطق در ۵ گروه براساس طیف لیکرت پنج‌گانه‌ی معرفی شده در بخش روش‌شناسی، طبق جدول ۴ و تصویر ۴ رتبه‌بندی شده‌اند. بنابراین، مناطق کلان‌شهر اصفهان به لحاظ سطح برخورداری از زیرساخت‌های رویداد، به پنج گروه به شرح ذیل تقسیم می‌گردند:

• مناطق بسیار محروم: شامل مناطق ۲، ۹، ۱۱، ۱۴ و ۱۵ است. این مناطق به لحاظ برخورداری از زیرساخت‌های رویداد در وضعیت بسیار نامطلوب قرار دارند و در اولویت اول برنامه‌ریزی قرار می‌گیرند.

• مناطق محروم: شامل مناطق ۷، ۱۰، ۱۲ و ۱۳، که با کمبودهایی در زمینه زیرساخت‌های رویداد مواجه‌اند و در اولویت دوم برنامه‌ریزی قرار می‌گیرند.

• مناطق نیمه برخورداری: مناطق ۸ و ۴ در این دسته قرار می‌گیرند. این مناطق از نظر زیرساخت‌های رویداد در وضعیت

به منظور رتبه‌بندی مناطق کلان‌شهر اصفهان از نظر برخورداری از زیرساخت‌های رویداد، در ابتدا داده‌های مرتبط با هر سنجه برای مناطق ۱۵ گانه جمع‌آوری گردید و سپس امتیاز مربوط به هر سنجه به نمره استاندارد تبدیل شد (نمره یک به حداکثر برخورداری و نمره صفر به حداقل آن اختصاص یافت)؛ از طرف دیگر برای هر یک از مؤلفه‌ها و سنجه‌های زیرمجموعه‌ی آنها به روش فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) و با استناد به پرسشنامه‌های تهیه‌شده از گروه متخصص، ضرایب اهمیتی لحاظ گردید و در ادامه، نمره استاندارد شده در ضرایب اهمیت، امتیاز نهایی هر سنجه برای هر منطقه را مشخص نمود (جدول ۳ و تصویر ۳). شایان ذکر است که ضریب سازگاری (CR) فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی، ۰،۴۳ بوده است که با عنایت به اینکه از ۰،۱ کمتر می‌باشد، قابل قبول تلقی می‌گردد. همچنین، به منظور دستیابی به شناخت بهتر از وضعیت

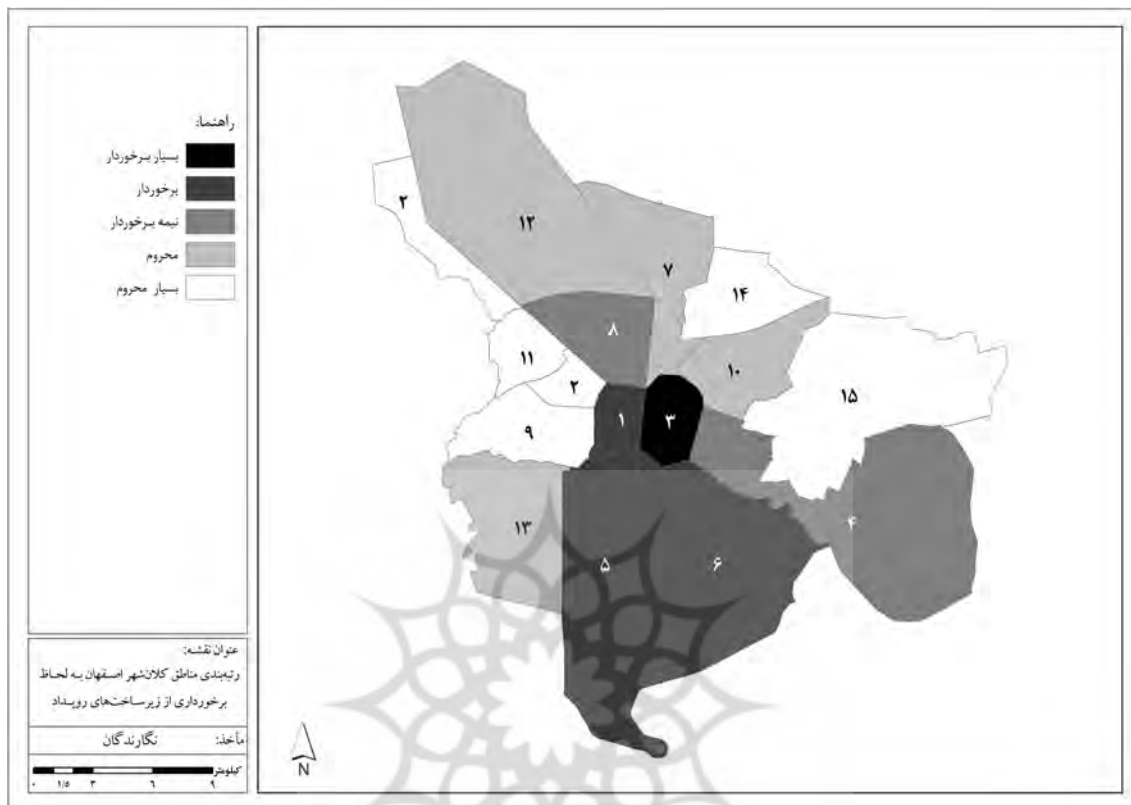
تصویر ۳- بررسی سنجه‌های منتخب در مناطق ۱۵ گانه کلان‌شهر اصفهان.

جدول ۴- رتبه‌بندی مناطق کلان‌شهر اصفهان به لحاظ برخورداری از زیرساخت‌های رویداد.

میزان برخورداری	بسیار محروم					محروم					نیمه برخورداری			برخورداری	بسیار برخورداری
منطقه	۱۱	۱۴	۹	۲	۱۵	۷	۱۰	۱۳	۱۲	۸	۴	۱	۵	۶	۳
امتیاز نهایی	۰،۱	۰،۱۱	۰،۱۴	۰،۱۷	۰،۱۷	۰،۲۱	۰،۲۳	۰،۲۳	۰،۲۴	۰،۳۵	۰،۳۷	۰،۴۵	۰،۴۹	۰،۵	۰،۶۴

در اولویت چهارم برنامه ریزی قرار می‌گیرند.
 • مناطق بسیار برخوردار: منطقه ۳ در این دسته قرار می‌گیرد.
 این منطقه از این نظر وضعیت بسیار مطلوبی دارد و در اولویت پنجم برنامه ریزی قرار می‌گیرد.

نسبتاً مطلوبی قرار دارند و در اولویت سوم برنامه ریزی قرار می‌گیرند.
 • مناطق برخوردار: شامل مناطق ۱، ۵ و ۶ است که در سطح مطلوبی به لحاظ برخورداری از زیرساخت‌های رویداد قرار دارند و

تصویر ۴- رتبه‌بندی مناطق کلان شهر اصفهان به لحاظ برخورداری از زیرساخت‌های رویداد.

نتیجه

در این مقاله، وضعیت برخورداری و نحوه توزیع زیرساخت‌های رویداد در کلان‌شهر اصفهان مورد بررسی قرار گرفت. به همین منظور از طریق مرور ادبیات نظری و تجربی، سنجه‌های مرتبط با موضوع در قالب سه مؤلفه کلی «زیرساخت‌های اقامت و پذیرایی»، «زیرساخت‌های حمل و نقل و دسترسی» و «فضاهای رویداد»، طبقه‌بندی و در مناطق ۱۵ گانه کلان‌شهر اصفهان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج حاصله، نشانگر توزیع ناموازن این زیرساخت‌ها در سطح کلان‌شهر اصفهان است به طوری که مناطق ۲، ۹، ۱۱، ۱۴ و ۱۵، وضعیت بسیار نامطلوبی از این نظر دارند و نیازمند توجه ویژه و

قرارگیری در اولویت اول برنامه ریزی هستند. ۷، ۱۰، ۱۲ و ۱۳ از این حیث با کمبود مواجه‌اند و جزء مناطق محروم محسوب شده و در اولویت دوم برنامه ریزی قرار می‌گیرند. مناطق ۸ و ۴، در گروه نیمه برخوردار قرار گرفته و وضعیت نسبتاً مطلوبی دارند و در اولویت سوم برنامه ریزی قرار می‌گیرند. مناطق ۱، ۵ و ۶ که در

اولویت رسیدگی به آنها ارائه گردیده است. با توجه به جدول ۵ می‌توان گفت که مهم‌ترین معضل در غالب مناطق شهر اصفهان به لحاظ رویدادمداری، بحث ضعف در زیرساخت‌های هتل و مهمانپذیراز مولفه «تسهیلات اقامت و پذیرایی»، پارکینگ از مولفه «زیرساخت‌های حمل و نقل و دسترسی» و سینما، موزه و فضای عمومی از مولفه «فضای

جدول ۵- پیشنهادهای ارتقای میزان رویدادمداری مناطق ۵گانه کلان شهر اصفهان با تاکید بر زیرساخت های رویداد.

وضعیت مناطق	منطقه	زیرساخت های دارای اولویت
بسیار محروم - اولویت اول برنامه ریزی	۱۱	هتل، ایستگاه دوچرخه اشتراکی، مترو، مراکز ورزشی سرپوشیده، سینما، مجتمع تجاری، فضاهای عمومی.
	۱۴	مراکز اقامتی و پذیرایی، ایستگاه اتوبوس و مترو، مراکز فرهنگی و کتابخانه عمومی، سینما، مجتمع تجاری، مراکز تفریحی، پارک و فضاهای عمومی.
	۹	معاور، مراکز اقامتی، ایستگاه اتوبوس و مترو، سینما، مجتمع تجاری.
	۲	هتل، ایستگاه دوچرخه اشتراکی، مترو، پارکینگ عمومی، سینما، مراکز تجاری، مراکز تفریحی و فضاهای عمومی.
	۱۵	مهمانپذیر، مترو، سینما، مجتمع تجاری، مراکز تفریحی، فضاهای عمومی.
محروم - اولویت دوم برنامه ریزی	۷	مراکز اقامتی، سینما، مراکز تجاری، فضاهای عمومی.
	۱۰	مراکز اقامتی، ایستگاه اتوبوس، سینما، مجتمع تجاری، فضاهای عمومی.
	۱۳	مراکز اقامتی، معاور، مترو، پارکینگ عمومی، سینما، مجتمع تجاری، مراکز مذهبی.
	۱۲	هتل، پارکینگ، سینما، مجتمع تجاری، مراکز تفریحی، فضاهای عمومی.
نیمه برخوردار - اولویت سوم برنامه ریزی	۸	مراکز اقامتی، سینما، مراکز تجاری، فضاهای عمومی.
	۴	مراکز اقامتی، مترو، سینما، پارک.
برخوردار - اولویت چهارم برنامه ریزی	۱	اماکن ورزشی، مراکز تفریحی، پارک، مراکز مذهبی.
	۵	مراکز اقامتی، مراکز مذهبی، سینما
	۶	مراکز اقامتی، سینما، مراکز مذهبی.
بسیار برخوردار - اولویت پنجم برنامه ریزی	۳	مهمانپذیر، اماکن ورزشی روباز، مراکز تفریحی، پارک.

مغایرت قوانین داخلی با پروتکل های تعیین شده از سوی مالکان ابررویدادها و همچنین نبود قابلیت های کافی اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی و تجربه کافی برای میزبانی از رویدادها، موانعی جدی بر سر رویدادمداری شهرها محسوب می گردند. از این رو پیشنهاد می گردد پژوهش هایی در زمینه الزامات غیرزیرساختی رویدادمداری نظیر الزامات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و جز آن هم در سطح کشور و هم در سطح کلان شهر اصفهان صورت پذیرفته و چالش های موجود در زمینه های فوق الذکر مشخص گردد. ضمن اینکه این پژوهش، صرفاً به صورت عام رویدادمداری، مناطق ۵گانه شهر اصفهان را به لحاظ زیرساخت های رویداد بررسی نمود و پرداختن به این موضوع که اصفهان در کل و هر منطقه از آن در جزء، پتانسیل برگزاری چه رویدادی را دارند، می تواند به تکمیل این پژوهش کمک نماید.

رویداد» است که لازم است جهت ارتقای رویدادمداری شهر اصفهان، مورد توجه جدی قرار گیرد. لذا پیشنهاد می شود سبدهی از رویدادهای محلی تا ملی و بین المللی برای شهر اصفهان در نظر گرفته شود و رویدادهای با مقیاس کوچک تر در مناطق با قابلیت کمتر و رویدادهای با مقیاس بزرگ تر در مناطق با زیرساخت های رویداد متناسب تر، برنامه ریزی گردند تا ضمن جلوگیری از تمرکز رویدادها در مناطق مرکزی و جنوبی شهر اصفهان، سایر مناطق را از انزوا خارج نموده و به سوی توسعه ی سریع تر رهنمود ساخت. شایان ذکر است که علاوه بر موارد فوق و در سطحی فراتر، اولاً کل شهر اصفهان با چالش های دیگری نظیر مسئله آلودگی هوا، خشکی زاینده رود، پایین بودن کیفیت فرودگاه و راه آهن و حمل و نقل عمومی نسبتاً ضعیف روبروست که تاثیر جدی بر رویدادپذیری آن خواهد گذاشت و ثانیاً در سطح کشور هم موضوعاتی نظیر

پی نوشت ها

com/research

Busa, F (2011), Mega-Events As Catalysts for Urban Transformation, In Shanghai Manual – A Guide for Sustainable Urban Development in the 21st Century (p. CHAPTER 10), United Nations.

Colombo, A (2017), Music Festivals and Eventfulness: Examining Eventful Cities By Event Geners and Policy Agendas, *Event Management*, 21, 563–573.

Cudny, W (2016), *Festivalisation of Urban Spaces*, Springer.

Deng, Y; Poon, S & Chan, E (2016), Planning Mega-Events Built Legacies – A Case of Expo 2010, *Habitat International*, 53, 163–177.

Getz, D (2017), Developing a Framework for Sustainable Event Cities, *Event Management*, 21, 575–591.

Getz, D (1989), Special events: Defining the product, *Tourism Management*, 125–127.

Getz, D (2008), Event Tourism, Definition, Evolution, and research, *Tourism Management*, 29(3), 403–428.

Getz, D & Page, S. J (2016), Progress and prospects for event tourism research, *Tourism Management*, 52, 593–631.

Gold, J. R & Gold, M. M (2011), *Olympic cities: City agendas, planning and the world's games, 1896–2016*, Routledge, Milton Park, Abingdon, Oxon.

Graham Devlin Associates (2001), *Festivals and The City: The Edinburgh Festivals Strategy*, City of Edinburgh Council, Edinburgh.

Johnson, R. B & Christensen, L (2014), *Educational Research: Quantitative, Qualitative, and Mixed Approaches* (4th ed.), SAGE Publications, Inc.

Ling, C (2005), *Mega-events and infrastructure improvements, The Case of the Olympic Games in Beijing 2008*, Lund University.

Müller, M (2015), What makes an event a mega-event? Definitions and sizes, *Leisure Studies*, 34(6), 627–642.

OECD (2017), *Major events as catalysts for tourism*, OECD Publishing, Paris.

Page, S. J & Connell, J (2012), *The Routledge Handbook of Events*, Routledge, New York.

Quinn, B (2005), Arts Festivals and the City, *Urban Studies*, 42, 927–943.

Richards, G (2017), *Eventful cities: Strategies for event-based urban development*, In J. Hannigan, & G. Richards, The SAGE Handbook of New Urban Studies (pp. 43–60), SAGE, London.

Richards, G & Palmer, R (2010), *Eventful Cities: Cultural Management and Urban Revitalisation*, Elsevier.

Rius-Ulledemolins, J; Hernández i Martí, G.-M & Torres, F (2015), Urban Development and Cultural Policy “White Elephants”: Barcelona and Valencia, *European Planning Studies*, 24, 1–15.

Scandizzo, P. L; Nardone, R; Ferrarese, C; Quintieri, B & Pierleoni, M (2016), *Economic Impact Assessment of the Rome 2024 Olympic and Paralympic Games*, OpenEconomics, Roma.

Shakibaie, S & Tezcan, H. O (2014), Evaluating Transportation Preferences for Special Events: A Case Study for a Megacity, Istanbul, *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 111, 98–106.

Strauf, S & Scherer, R (2010, August 19–23), The contribution of cultural infrastructure and events to regional development, *50th Congress of the European Regional Science Association (ERSA)*,

1 Periodic Hallmark Events.

2 Occasional Mega Events.

3 One-Off.

4 Event Portfolio.

5 Universal Forum of Cultures.

6 Hybrid Spaces.

7 Johnson and Christensen, 2014.

8 Methodological Paradigm.

۹ در پارادایم پژوهش مختلط (Mixed research paradigm)، از انگاشت، رهیافت ها و روش های پژوهش کمی و کیفی به صورت همزمان و یا متوالی استفاده می گردد (Johnson and Christensen, 2014).

۱۰ روش تحقیق مورد پژوهی (Case study research method) شکلی از پژوهش کیفی است که در آن بر جزئیات یک یا چند مورد تاکید می شود (Johnson and Christensen, 2014).

۱۱ روش تحقیق غیرتجربی (Non-Experimental research method) روشی است که در آن بدون مداخله و دستکاری، به مطالعه روابط بین یک یا چند متغیر می پردازد (Johnson and Christensen, 2014).

۱۲ همه سنجه های جدول (۲) در مورد پژوهی به کار گرفته شدند و صرفاً سنجه های «فرودگاه»، «راه آهن» به دلیل قرارگیری در خارج از شهر (به فاصله ۱۵ و ۵ کیلومتری) تأثیری در امتیازدهی به مناطق نداشتند و بنابراین حذف گردیدند. ضمن اینکه سنجه «ساعت خدمات رسانی حمل و نقل عمومی» نیز به دلیل یکسان بودن مقدار آن برای همه مناطق، از دستور کار خارج گردید.

13 Unique Cases Sampling.

فهرست منابع

رنجبر، هادی؛ حقدوست، علی اکبر؛ صلصالی، مهوش؛ خوشدل، علیرضا؛ سلیمانی، محمدعلی و نسیم بهرامی (۱۳۹۱)، نمونه گیری در پژوهش های کیفی: راهنمایی برای شروع، سالنامه پژوهش علوم و سلامت نظامی، ۱۰ (۳)، صص ۲۳۸–۲۵۰.

رنجریان، بهرام و محمد زاهدی (۱۳۸۴)، رویدادهای گردشگری، تنوع و مدیریت، فصلنامه مطالعات جهانگردی، شماره ۵، صص ۲۷–۵۱.

زبردست، اسفندیار و همایون نورائی (۱۳۹۵)، سنجش کیفیت زندگی در قلمرو مسکن در بافت های فرسوده واجد ارزش تاریخی شهر اصفهان، هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، ۲۱ (۴)، صص ۲۹–۳۸.

زنگی آبادی، علی؛ عبدالله زاده، مهدی؛ مبارکی، امید و لاله پورعیدی وند (۱۳۹۱)، بررسی و تحلیل فضاهای گردشگری شهر ارومیه، فصلنامه علمی- پژوهشی فضای جغرافیایی، شماره ۳۹، صص ۷۷–۹۳.

شیبانی، امیرحسین و محمدسعید ایزدی (۱۳۹۳)، رویکردی نوین به بازآفرینی شهر خلاق، نقش جهان، شماره ۴ (۲)، صص ۶۳–۷۳.

شهرداری اصفهان (۱۳۹۴)، آمارنامه شهر اصفهان، قابل دسترس از طریق <http://www.isfahan.ir/Index.aspx?lang=1&sub=36> (دستیابی در تاریخ: ۱۳/۰۴/۹۶).

شهرداری اصفهان (۱۳۹۴)، اطلس کلان شهر اصفهان، شهرداری اصفهان، اصفهان.

ملک نیا، محبوبه (۱۳۹۲)، بررسی مهم ترین عوامل توسعه گردشگری در شهر تهران، مرکز مطالعات و برنامه ریزی شهر تهران، شهرداری تهران.

Absalyamov, T (2015), The Influence of Cultural and Sport Mega-events on Sustainable Development of the City. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 188, 197–201.

BOP Consulting (2011), *Edinburgh Festivals Impact Study*, www.bop.co.uk, Retrieved November 11, 2017, from www.eventimpacts.

cilities Priorities Plan, Vancouver City Council, Vancouver.

Ziakas, V & Costa, C. A (2011), The Use of an Event Portfolio in Regional Community and Tourism Development: Creating Synergy between Sport and Cultural Events, *Journal of Sport & Tourism*, 16(2), 149-175.

UNESCO (2017), The Creative Cities Network, Paris Cedex 15, France.

Jönköping.

Teddlie, C & Yu, F (2007), Mixed Methods Sampling: A Typology With Examples, *Journal of Mixed Methods Research*, 1(1), 77-100.

Van Aalst, I & van Melik, R (2012), City festivals and urban development: does place matter? *European Urban and Regional Studies*, 19(2), 195-206.

Vancouver City Council (2008), *City of Vancouver Cultural Fa-*

Analysis of the Amount of Eventful in the 15 Regions of Isfahan Metropolis with Special Reference to Event Infrastructures

Homayoon Nooraie¹, Nikoo Sattari²

¹Assistant Professor, College of Architecture and Urban Planning, Art University of Isfahan, Isfahan, Iran.

²Bachelor of Urban and Planning and Design, College of Architecture and Urban Planning, Art University of Isfahan, Isfahan, Iran.

(Received 26 Sep 2017, Accepted 17 Jan 2018)

The metropolis of Isfahan, as a city with rich history and culture, has the potential to host events on a variety of local to international levels. The city could use the opportunity to hold events to attract tourists, stimulate the regeneration of decayed areas, and develop in economic, social and cultural dimensions. However, the prerequisite for holding events and, consequently, benefiting from them, is to provide adequate infrastructure and facilities. Therefore, in this paper after literature review in theoretical and practical part, 23 criteria with regard to infrastructure of the event extract. Then by classifying the above mentioned criteria, the 15 regions of Isfahan metropolis have been ranked and analyzed in terms of having the mentioned infrastructures. This research is in the category of applied studies and is mixed research paradigm (mixture or combination of quantitative and qualitative methods). The required information is obtained from the documentary method by referring to the statistics and government documents and also surveying (observation and questionnaire type). For analyzing the data and ranking the regions, AHP method with Expert Choice software has been used. After extracting the rating map from GIS software, the final results have been analyzed. The results indicate that there is a gap between the metropolitan areas of Isfahan in terms of having the infrastructure of the event, so that most of the infrastructure has accumulated in the central regions, which can be an obstacle for the emergence of the metropolis of Isfahan to the eventful city. In addition, it was also revealed that regions 2, 9, 11, 14 and 15 are in a very bad position and require special attention and placement in the first priority of planning. Regions 7, 10, 12 and 13 are in short supply, are considered as deprived ar-

reas and are planned in the second priority. The 4th and 8th areas in the semi-privileged group have a relatively favorable situation and are planned in the third priority. Regions 1, 5 and 6, which are at the optimal level in terms of having the infrastructure of the event, are in the fourth priority, and in the end, region 3 is with a high degree of status, so is more favorable than other regions and is scheduled in the fifth priority. It is worth mentioning that, in general, Iran is not able to comply with the protocol set by the owners of cloud-based events, and therefore hosting large events in the present situation of Iranian society seems impossible. So paying attention to smaller events at the national and local levels and providing the necessary infrastructure for them can provide a suitable field for hosting larger events in the future. It was also revealed that the metropolis of Isfahan needs a special and comprehensive attention to qualitative and quantitative infrastructure development in order to become an eventful city. To this end, provides suggestions for eliminating the exclusion of Isfahan areas from the infrastructure of the event and prioritizing them.

Keywords: Event, Eventful City, Event Space, Event Infrastructure, Isfahan.